

Business *unusual* Award

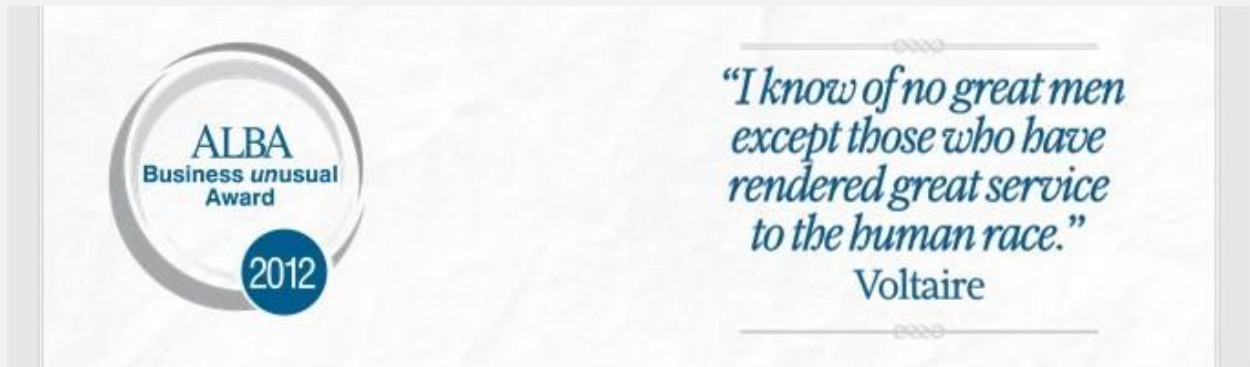
ALBA's mission is to educate visionary leaders of tomorrow who will act as agents of change and help shape the future business world by pushing forward the frontiers of knowledge related to the management of business organizations.

In the aforementioned framework, ALBA has always offered scholarships to candidates with a solid academic and professional profile, and financial aid to those facing serious financial problems, in order to actively promote equal opportunities to people who well deserve it.

In order to support our scholarship fund and be able to continue to offer scholarships to at least 20% of students who meet the academic criteria but fail to meet the financial requirements of the program of their choice, we hold a fundraising event called the '**ALBA Business *unusual* Award**'.

"**ALBA Business *unusual* Award**" highlights important activities that have a positive impact on the Greek economy and society and, at the same time, honors exceptional individuals who could serve as role models for personal and professional behavior.

2nd Business unusual Award

Mr. Theodoros Papalexopoulos received the second ALBA Business *unusual* Award at a ceremony that took place at Hotel Grande Bretagne, on Tuesday, December 4; approximately 300 distinguished executives from various sectors of the business world attended.

For the second award ALBA decided to focus on **corporate social responsibility** and honor Mr. Theodoros Papalexopoulos, a visionary entrepreneur who has demonstrated social responsibility and contributed greatly to the Greek society.

Quick glimpse on what was said on the night of the 2nd Award ceremony:

The Dean, **Professor Nickolaos G. Travlos**, praised Mr. Papalexopoulos' outstanding ethical behavior and philosophy as well as his social giving, that set a role model for young people to follow.

The Chairman of the Board of Directors of ALBA, **Mr. Nikos Ebeoglou** spoke about Mr. Papalexopoulos' life and work. He underlined the fact that Mr. Papalexopoulos obviously has the basic characteristics of a successful man, such as diligence, analytical skills, focus on quality, psychological strength and persistence. He also focused on the fact that he played an instrumental part in the formation of the School.

Mr. Theodoros Papalexopoulos, thanked ALBA for honoring him with the second Business *unusual* Award and he gave an interesting speech that concluded with the following statement:

"In my opinion every activity that promotes corporate social responsibility, is not only for the interest of the society at large but for the business itself. And I am not just referring on the reputation of the company. As Thomas Friedman said "Today more people than ever before can see what is happening within their business and judge you by your actions, not by your words." This is true, but there is something else, more important, perhaps the most important:

While this activity is advantageous to the company itself, our country today needs it more than ever and I am sure that Kazantzakis would also agree with me, who once had said:

"Love responsibility. Say, I alone will save the earth and if I won't succeed, the fault will be mine"

Watch Mr. Papalexopoulos speech [here](#)

Watch the honorary video made for Mr. Papalexopoulos [here](#)

Following can be found the Brochure about Mr. Papalexopoulos given at the 2nd Award along with his speech and the list of participating companies

Business *unusual*
at The American College of Greece

Θεόδωρος Παπαλεξόπουλος

*"I know of no great men
except those who have rendered
great service to the human race."*

Voltaire

Ο κ. Θεόδωρος Παπαλεξόπουλος είναι διπλωματούχος πολιτικός μηχανικός του Ομοσπονδιακού Πολυτεχνείου της Ζυρίχης και έχει διατελέσει επιμελητής του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου. Έχει επίσης παρακολουθήσει τον κύκλο Διοίκησης Επιχειρήσεων στο INSEAD της Παλλίας.

Από το 1952 δραστηριοποιείται στο χώρο της βιομηχανίας και κυρίως στον κλάδο του τσιμέντου.

Είναι Σύμβουλος Διοίκησης της Α.Ε. Τσιμέντων ΤΙΤΑΝ, στην οποία απασχολείται από το 1961 και στην οποία επί σειρά ετών υπήρξε μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου. Έχει διατελέσει Πρόεδρος του Συνδέσμου Επιχειρήσεων & Βιομηχανιών, μέλος της Ευρωπαϊκής Συνομοσπονδίας Τραπεζικής Βιομηχανιών (European Round Table of Industrialists) και του Δ.Σ. του Συνδέσμου για τη Νομισματική Ένωση της Ευρώπης (Association for the Monetary Union of Europe).

Ο κ. Παπαλεξόπουλος είναι, μεταξύ άλλων, Ιδρυτικό Μέλος & Επίτιμος Πρόεδρος του Ιδρύματος Οικονομικών και Βιομηχανικών Ερευνών (IOBE), Ιδρυτικό Μέλος & πρώτος Πρόεδρος του «Συμβουλίου Ελληνο-Τουρκικής Επιχειρηματικής Συνεργασίας», Ιδρυτικό Μέλος & πρώην Πρόεδρος της «Κίνησης Πολιτών για μια Ανοικτή Κοινωνία», Ιδρυτικό Μέλος του Σωματείου «Διεθνής Διαφάνεια - Ελλάδα» και Ιδρυτής και πρώτος Πρόεδρος του Συλλόγου «Οφέλης - Ο Φίλος της Νεμέας».

Πέραν της γνωστής ένταξής του στα θέματα της βιομηχανίας και της οικονομίας γενικότερα - τόσο σε επιχειρησιακό και κλαδικό επίπεδο όσο και σε εθνικό και ευρωπαϊκό - έχει αναπτύξει σημαντική δραστηριότητα και σε άλλους τομείς όπως:

Στον πολιτιστικό τομέα

Κυρίως με την ενεργό στήριξη αλλά και χρηματοδότηση των έργων αναστήλωσης του Ναού του Νεμείου Διός και επισκευής της «Κρυσπίτης Εσόδου» του Αρχαίου Σταδίου.

Στον κοινωνικό τομέα

Πρωτοπορία στην εισαγωγή του θεσμού της Εταιρικής Κοινωνικής Ευθύνης (Ε.Κ.Ε.) στη χώρα μας.

Ίδρυση και στήριξη της Κίνησης Πολιτών για μια Ανοικτή Κοινωνία. Σκοπός της από το ξεκίνημά της πριν από 27 χρόνια είναι η ενεργοποίηση της κοινωνίας για τον εκσυγχρονισμό αντιλήψεων και θεσμών. Ιδιαίτερη δράση αναπτύσσει στους τομείς της δικαιοσύνης και της παιδείας, του εθελοντισμού και της προστασίας του περιβάλλοντος.

Η Κίνηση Πολιτών έλαβε επίσης την πρωτοβουλία και, μαζί με άλλες 16 ελληνικές Μ.Κ.Ο., προσυπέγραψε σε δημόσια τελετή το 2008, μια καίρια δέσμευση, η οποία φέρει τον τίτλο «Διεθνής Χάρτα Αυτοδέσμευσης Κοινωνικής Ευθύνης και Λογοδοσίας των Μη Κυβερνητικών Οργανώσεων» (International Non Governmental Organizations Accountability Charter). Η δέσμευση αυτή έχει στόχο το σεβασμό των οικουμενικών αξιών, την πλήρη διαφάνεια και τη λογοδοσία στην κοινωνία.

Επιτρέψτε μου να ευχαριστήσω ιδιαίτερα τον Πρόεδρο του ALBA, το Νίκο Εμπέογλου, αλλά και το Νίκο Τραυλό, τον Πρύτανη, για την εξαιρετικά τιμητική για μένα αποψινή εκδήλωση.

Θέλω όμως να ευχαριστήσω και εσάς όλους, Κυρίες και Κύριοι, που μας τιμάτε με την παρουσία σας. Το εκτιμώ ιδιαίτερα.

Οφείλω, ωστόσο, να ομολογήσω ότι, ενώ με το Νίκο Εμπέογλου γνωριζόμαστε ήδη (για να το πω ευγενικά...) κάμποσες δεκαετίες, νομίζω πως είναι η πρώτη φορά, απόψε, που δεν συμπίπτουν οι απόψεις μας !

Κι' αυτό το λέω γιατί, ενώ το ALBA, με την πολυετή φροντίδα του Νίκου και των συνεργατών του, έχει κατ' επανάληψη διακριθεί και τύχει πανευρωπαϊκής αναγνώρισης...(γι' αυτό άλλωστε το έχω βαπτίσει «ALBA MATER»), δύσκολα θα μπορούσε να ισχυρισθεί κάτι ανάλογο οιοσδήποτε ασχολήθηκε με τα μακρο-οικονομικά, πόσο μάλλον ευθέως με τη λειτουργία του Κράτους...

Εάν με ρωτούσατε, «εσείς που τα λέτε αυτά, τι κάνατε σ' αυτόν τον ευρύτερο κύκλο ευθυνών του επιχειρηματία;», θα απαντούσα: Ίσως η πιο πολύτιμη υπηρεσία που προσέφερα να ήταν...η συμβολή μου στην ίδρυση του ALBA !

Βέβαια, η Ελλάδα μας άλλαξε. Αλλά και ο πλανήτης μας ολόκληρος έχει αλλάξει. Μερικές φορές λησμονούμε κάτι το συνταρακτικό που συνέβη κατά τη διάρκεια της γενιάς μου, που δεν είχε συμβεί ποτέ πριν και που δεν είναι πιθανό να ξανα συμβεί ποτέ, όσο αλαζονικό και να ηχεί αυτό που ακούσατε. Συγκεκριμένα, όταν γεννήθηκε η γενιά μου, ο πληθυσμός της Γης ήταν μόλις δύο δισεκατομμύρια κάτοικοι και τώρα έχει φτάσει στα επτά – δηλαδή υπερτριπλασιάστηκε κατά τη διάρκεια της ζωής μας ! Πώς να μην αλλάξει ο κόσμος ; (Και, βέβαια, όχι πάντα προς το καλύτερο ...) . Και συνεχίζει να αλλάζει.

Δυστυχώς όμως και η Ελλάδα μας άλλαξε και δη προς το πολύ χειρότερο...Και εκεί έγκειται η αποτυχία όλων μας και ολόκληρης της κοινωνίας.

Είναι, νομίζω, κοινή συνείδηση ότι ο δημόσιος τομέας *δυσλειτουργεί* παντού, με ελάχιστες εξαιρέσεις. Θα αναφέρω δυο παραδείγματα τεράστιας σημασίας και ελάχιστα γνωστά στην κοινωνία μας, γιατί αφορούν τη Δικαιοσύνη, που λίγοι τολμούν να ακουμπήσουν:

Πρώτο παράδειγμα:

Το ΕΔΔΑ (Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου), που εδρεύει στο Στρασβούργο και εκπροσωπεί και δεσμεύει 47 χώρες – επαναλαμβάνω, σαράντα επτά χώρες - εξέδωσε στις 21 Δεκεμβρίου 2010 *ομόφωνη* απόφαση με την οποία κατατάσσει την Ελλάδα στις χώρες με *συστημική βραδύτητα* απονομής της Δικαιοσύνης στα διοικητικά δικαστήρια και έθεσε ως χρονικό όριο τον περασμένο Μάρτιο για να βελτιωθεί ουσιαστικά η κατάσταση. Αποτέλεσμα: Ο τότε Υπουργός Δικαιοσύνης πέρασε από τη Βουλή ένα πολυνομοσχέδιο : Τελεία και παύλα ! Έκτοτε εκδόθηκαν δύο άλλες παρόμοιες αποφάσεις του ΕΔΔΑ, η μία για τα ποινικά και η άλλη (πριν από κανένα μήνα) για τα αστικά δικαστήρια. Σημειωτέον ότι η Ελλάδα έχει ήδη υποστεί εκατοντάδες καταδικαστικές αποφάσεις του ΕΔΔΑ, που της έχουν στοιχίσει διψήφιο αριθμό εκατομμυρίων ευρώ !

Εν τούτοις, η Ένωση Δικαστών και Εισαγγελέων αφενός και το Ελεγκτικό Συνέδριο αφαιτέρου κήρυξαν, τον περασμένο Σεπτέμβριο, απεργίες διαρκείας, αντισυνταγματικές κατά το άρθρο 23 του Συντάγματος.

Δεύτερο παράδειγμα:

Το Ελεγκτικό Συνέδριο, που αποτελεί το τρίτο μας Ανώτατο Δικαστήριο και που - κατά το άρθρο 98 του Συντάγματος - ελέγχει τα οικονομικά του Κράτους, λειτουργεί ακόμη με το ίδιο σύστημα με το οποίο ιδρύθηκε πριν από σχεδόν δύο αιώνες. Δηλαδή, απλά ειπωμένα, συγκρίνει αποδείξεις δαπανών με εγκεκριμένα κονδύλια.

Όμως οι άλλες 14 χώρες της Ευρώπης των 15 - που αποτελούν, λογικά, «γενική πυξίδα» για τους αναγκαίους εκσυγχρονισμούς της χώρας μας – έχουν όλες προσαρμόσει τη λειτουργία των Ελεγκτικών Συνεδρίων τους (Cours des Comptes, όπως τα λένε στις Βρυξέλλες) σε νέα συστήματα που εστιάζονται κατά πρώτο λόγο στην απόδοση (είναι, δηλαδή, performance-oriented).

Και όλες οι άλλες 12 χώρες στην Ευρωπαϊκή Ένωση των 27 ανέλαβαν, ως όρο για την ένταξή τους, την υποχρέωση να προσαρμόσουν και αυτές, ανάλογα, τα συστήματα των Ελεγκτικών Συνεδρίων τους.

Συμπέρασμα: Η Ελλάδα είναι *η μόνη χώρα* στην Ευρώπη των 27 που ούτε έχει εκσυγχρονίσει το Ελεγκτικό της Συνέδριο ούτε έχει αναλάβει να το πράξει... Και αυτό το Ανώτατο Δικαστήριο πρωτοστάτησε φέτος σε απεργία διαρκείας !

Θα μπορούσα ασφαλώς να συνεχίσω με πολλά και σοβαρά παραδείγματα δυσλειτουργίας του δημόσιου τομέα, ακόμη και μη εφαρμογής του νόμου από το ίδιο το Κράτος ή αυτο-εξαιρέσής του από τους κανόνες που επιβάλλει στον ιδιωτικό τομέα ή/και σε ολόκληρη την κοινωνία.

Για όσους όμως θα επιθυμούσαν κείμενα συγκεκριμένα και τεκμηριωμένα για τις κρατικές δυσλειτουργίες, συνιστώ να ανατρέξουν είτε στις συχνές εκθέσεις διεθνών οργανισμών – όπως είναι ο ΟΟΣΑ ή η Διεθνής Τράπεζα – είτε, ακόμη καλύτερα, στις ετήσιες εκθέσεις του Συνήγορου του Πολίτη και του Γενικού Επιθεωρητή Δημόσιας Διοίκησης.

Έτσι θα αποκτήσετε μια εικόνα της अपαράδεκτης διακυβέρνησης και δημόσιας διοίκησης της χώρας.

Δεδομένων αυτών όμως, το πρόβλημα που τίθεται είναι τι μπορούμε να κάνουμε εμείς για να συμβάλουμε στην ανόρθωση και – θα έλεγα – στην αναγέννηση της πατρίδας μας ;

Καθημερινά διαβάζουμε και ακούμε σχόλια, εκθέσεις και δηλώσεις που βρίθουν από «πρέπει να...». Αλλά σας ερωτώ: Πόσο βοηθούν αυτά τα ευκολόγια του «πρέπει να» ; Το πραγματικά αναγκαίο μήπως είναι το «*ποιος θα κάνει τι και μέχρι πότε*» ;

Οι χώρες του δυτικού κόσμου διαθέτουν κατά κανόνα, για τις περιπτώσεις εκείνες όπου η πολιτική ηγεσία χωλαίνει, μια ποιοτική εφεδρεία που ακούει στο όνομα «Πανεπιστημιακή Κοινότητα» . Αυτή την εφεδρεία, δυστυχώς, δεν την διαθέτουμε εμείς, γιατί έχει δικά της προβλήματα – για να το πούμε ευγενικά.

Άρα, σας ερωτώ, ποια άλλη εφεδρεία διαθέτουμε, με ικανότητα να καλύψει το ποιοτικό κενό που αφήνει η πολιτική και πανεπιστημιακή ηγεσία – όσο και όπου μπορεί – αλλά συνειδητά, συστηματικά και οργανωμένα ;

Η οικονομία χρειάζεται κάτι πιο επαγγελματικό, πιο αποτελεσματικό από τα σήμερα εφαρμοζόμενα και μάλιστα με χρονοδιάγραμμα στόχων για το εγγύς – πλέον – μέλλον.

Η προφανής απάντηση είναι η *ευεργοποιημένη* κοινωνία, της οποίας όμως το πιο κατάλληλα καταρτισμένο, οργανωμένο και δραστηριοποιημένο τμήμα είναι η επιχειρηματική κοινότητα.

Αυτή, όμως, έχει ήδη κληθεί κατ'επανάληψη τα τελευταία χρόνια να παίξει ευρύτερο ρόλο από τον καθαρά επιχειρηματικό και έχει λίγο ως πολύ ανταποκριθεί ικανοποιητικά.

Ας αναλογισθούμε:

Άρχισε με την προσφορά εκπαίδευσης, μετεκπαίδευσης και δια βίου εκπαίδευσης.

Συνέχισε με την υιοθέτηση και εθελοντική εφαρμογή διεθνών συμβάσεων, κανονισμών και συμφωνιών για θέματα κυρίως ηθικής, κοινωνικής και περιβαλλοντικής φύσεως. Έτσι αναδείχθηκε και η έννοια της Εταιρικής Κοινωνικής Ευθύνης (Corporate Social Responsibility ή CSR), με έμφαση στη διαφάνεια και την εξωστρέφεια.

Τι είναι λοιπόν η ΕΚΕ, πιο συγκεκριμένα ; Τον πιο σαφή και απλό ορισμό έτυχε να διαβάσω προ δεκαετίας στους Financial Times : «CSR, έγραφε, is all about doing less harm and doing more good» - με άλλα λόγια, «μείωσε όσο γίνεται τη ζημιά που προκαλείς και αύξησε όσο μπορείς το καλό που κάνεις» !

«Η ζημιά που προκαλείται» αφορά κυρίως τα της λειτουργίας των επιχειρήσεων – πρωτίστως την ασφαλή εργασία και την προστασία του περιβάλλοντος. Ενώ «το καλό που κάνεις» με την προσφορά πολύτιμων υπηρεσιών αφορά κατά κύριο λόγο τις γύρω κοινότητες και την εν γένει κοινωνία.

Είναι εντυπωσιακές τόσο η αύξηση ενδιαφέροντος όσο και η ενίσχυση της δράσης ΕΚΕ των επιχειρήσεων των τελευταίων 10 ή 15 ετών και στη χώρα μας : Ίδρυση εθνικού δικτύου ΕΚΕ, συνεργασία επιχειρήσεων, αλληλο-ενίσχυση επιδιώξεων και, παράλληλα, ουσιαστική προσπάθεια αυτο-αξιολόγησης και αυτο-βελτίωσης της κάθε επιχείρησης.

Σε αυτά όλα, βέβαια, είχε συμβάλει καθοριστικά ο Νίκος Αναλυτής που τον χάσαμε πριν από λίγες μέρες.

Φθάσαμε τελικά και στα Stakeholders' Forum και Stakeholders' Engagement, την πιο θαρραλέα και αποτελεσματική μέθοδο αυτο-βελτίωσης.

«Πολύ ωραία όλα αυτά» – θα μου πείτε. «Αλλά πώς θα οδηγηθούμε και στη γενικότερη βελτίωση του δημόσιου τομέα και στην ανόρθωση της χώρας» ;

Αν υπάρχει βούληση, ασφαλώς υπάρχουν διάφοροι τρόποι, όπως είναι :

- Το παράδειγμα, το σωστό άνωθεν παράδειγμα, τόσο το ατομικό και το επιχειρησιακό όσο και το κλαδικό. Υπάρχουν διάφορα προς μίμηση παραδείγματα όπως η προβαλλόμενη υπόδειξη που συνοδεύεται όχι μόνο από το «τι πρέπει να...» αλλά και από συγκεκριμένη πρόταση, ρεαλιστική και αποτελεσματική, για την επίτευξη του «πρέπει να...».
- Το σοβαρότερο: Η παιδεία, που διαμορφώνει την προσωπικότητα της νεολαίας και τις αντιλήψεις της κοινωνίας.

Αυτά τα μηνύματα, ασφαλώς, πρέπει να περάσουν και στη διδακτέα ύλη των σύγχρονων Σχολών Management. Σ' αυτές συγκαταλέγεται και το ALBA, που ήδη παίζει σημαντικό ρόλο και σ' αυτόν τον κρίσιμο τομέα. Και το συγχαίρω για το εκπαιδευτικό του όραμα, την αποστολή του - όπως την έχει ήδη καθορίσει - και τις σύγχρονες αντιλήψεις και επιδιώξεις του. Ίσως άλλωστε και η αναγνώρισή του, Ελλαδική και πανευρωπαϊκή, να οφείλεται εν μέρει και σ' αυτές τις πρωτοβουλίες του.

Είναι ξεκάθαρο ότι επιβάλλεται να ανταποκριθούμε όλοι μαζί στην πιεστική ανάγκη νέων μορφών δράσης - νέων μορφών που οφείλουν, βέβαια, να είναι ηθικά και συνταγματικά άψογες.

Δεν αναφέρομαι μόνο στις πιο σύγχρονες μορφές Εταιρικής Κοινωνικής Ευθύνης, οι οποίες κερδίζουν έδαφος ταχύτατα ανά τον κόσμο και πιθανώς να επιφέρουν δραστική βελτίωση σε πλήθος προβλημάτων, κοινωνικών, περιβαλλοντικών ή άλλων.

Αναφέρομαι κυρίως στις συλλογικές πρωτοβουλίες της ενεργοποιημένης κοινωνίας - και ειδικότερα της επιχειρηματικής κοινότητας - σε εθνική κλίμακα, με επιδίωξη όχι τη σύγκρουση αλλά τη σύγκλιση απόψεων με τις λοιπές δυνάμεις της κοινωνίας και τους διάφορους ενδιαφερόμενους φορείς, όπως είναι οι ΜΚΟ.

Αντιλαμβάνομαι ότι πολύς κόσμος, ακούγοντας αυτές τις σκέψεις, είναι πιθανό να αναρωτηθεί εάν είναι ρεαλιστικές, εφικτές.

Αν η υποψία μου είναι σωστή, επιτρέψτε μου να υπενθυμίσω τις τεράστιες επιτυχίες οργανώσεων της Κοινωνίας των Πολιτών, όπως η Διεθνής Διαφάνεια, η Greenpeace, η WWF, η Διεθνής Αμνηστία, οι Γιατροί Χωρίς Σύνορα, οι Γιατροί του Κόσμου και τόσες άλλες σπουδαίες και πασίγνωστες πρωτοβουλίες.

Υπάρχουν άλλωστε και αξιόλογες Ελληνικές οργανώσεις, πολλές από τις οποίες έχουν ήδη τύχει διεθνούς αναγνώρισης. Χωρίς αυτές όλες, ο σημερινός κόσμος - κατά ήπια εκτίμηση - θα ήταν σε χειρότερη μοίρα.

Συνιστώ την ενεργό υποστήριξη των προσπαθειών της Κοινωνίας των Πολιτών από την επιχειρηματική κοινότητα, η οποία οφείλει, παράλληλα, να διακηρύσσει τη δέσμευσή της για ουσιαστική συμμετοχή στη συλλογική δράση.

Σας υπενθυμίζω στο σημείο αυτό τα λόγια του πρώην Γενικού Γραμματέα του ΟΗΕ, Koffi Annan:

«Ας επιλέξουμε - είπε - να συνενώσουμε τη δύναμη των αγορών με το κύρος των παγκόσμιων ιδανικών» .

./.

Ας επιλέξουμε να συμβιβάσουμε τις δημιουργικές δυνάμεις της ιδιωτικής επιχειρηματικότητας, με τις ανάγκες των μειονεκτούντων και τις απαιτήσεις των μελλοντικών γενεών".

Κυρίες και Κύριοι,

Θέλω να κάνω μια τελευταία επισήμανση: Κατά τη γνώμη μου, όλες οι δραστηριότητες αυτού του είδους, που πηγάζουν από τη συνείδηση της επιχειρηματικής κοινωνικής ευθύνης, δεν συμφέρουν μόνο την Κοινωνία των Πολιτών και την κοινωνία ευρύτερα αλλά και την ίδια την επιχείρηση. Και δεν αναφέρομαι απλώς στη φήμη της εταιρίας. Ο Thomas Friedman είπε ότι «σήμερα περισσότεροι άνθρωποι παρά ποτέ άλλοτε, μπορούν να βλέπουν τι συμβαίνει μέσα στην επιχείρησή σου και να σε κρίνουν από τις πράξεις σου, όχι από τα λόγια». Αυτό είναι αληθές, αλλά υπάρχει και κάτι άλλο, ακόμη σημαντικότερο, το κυριότερο ίσως:

Ενώ αυτή η δράση συμφέρει την ίδια την επιχείρηση, την έχει ανάγκη η πατρίδα μας περισσότερο από ποτέ και είμαι βέβαιος ότι θα συμφωνούσε ο Καζαντζάκης, που είχε πει:

«Να αγαπάς την ευθύνη.

Να λες, εγώ μόνος θα σώσω τη γη,

κι αν δεν σωθεί, θα φταίω εγώ»

ΣΥΜΜΕΤΕΙΧΑΝ ΟΙ ΕΤΑΙΡΕΙΕΣ:

ΑΕΡΟΠΟΡΙΑ ΑΙΓΑΙΟΥ Α.Ε.

ΒΙΟΧΑΛΚΟ Α.Ε.

ΔΙΕΘΝΗΣ ΑΕΡΟΛΙΜΕΝΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΕΕΔΕ

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ Α.Ε.

ΣΕΒ

ΤΕΜΕΣ Α.Ε.

ALPHA BANK

CHIPITA

CITIBANK

ERNST & YOUNG

EUROBANK

GENESIS PHARMA

NAVIOS MARITIME HOLDINGS

S&B INDUSTRIAL MINERALS

UNIBIOS S.A.

Καθώς και στελέχη των εταιρειών:

ΦΑΡΜΑΤΕΝ Α.Β.Ε.Ε., KPMG, ΝΗΡΕΥΣ Α.Ε., ΕΜΑ Α.Ε., ΕΒΕΑ, ΕΥΔΑΠ κ.α.